

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN

„Mintha egy kicsit feloldozódnál” – Sárközi Ricsivel beszélgettünk a slam poetryről

2020. október 20.

Filozófia szakon végzett az SZTE-n, a hétköznapiakban reklámszövegeket, hétvégéken slam poetryt, ritkán verseket ír. Gyerekkorában költő akart lenni, mostanra Magyarország egyik legismertebb slammere, a 2019-es Slam Poetry Országos Bajnokság győztese. A következő Alumni Uni – Tudásműhely vendégével, Sárközi Richárddal beszélgettünk alkotásról, slam poetryről, irodalomról.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

- Reklámügynökségnél dolgozol, emellett slam poetryt és verseket is írsz. Mennyire hatnak egymásra ezek a területek?

- Eléggé hatnak egymásra, olyannyira, hogy az első nyertes slam poetry szövegemet konkrétan szlogenekből írtam. Az, hogy a reklámban muszáj tömören, pontosan fogalmazni, már valamennyire behatárolja a formakésztséget és az embert is. Muszáj határokat találni, amiben mozoghatunk, ez igaz a slamre és a versírásra is.

- Hogyan fogalmazhatnánk meg a slam poetry és a vers közötti különbséget?

- Szinte csak azokat a közhelyeket tudom elmondani, amik már egyébként is ismertek: a slam inkább beszélt műfaj, közel van a drámához és a stand up-hoz, és ami talán a legfontosabb különbség, hogy egy vers inkább olvasásra, mint előadásra, a slam meg inkább előadásra, mint olvasásra készül.

- Sokszor van eltérés aközött, hogy mi az, ami népszerű, és mi az, amit elismer az irodalmi kánon. A slam poetry helyzetét hogy látod ebben a viszonylatban?

- Érdekes kérdés az, hogy mennyire ragadt meg a slam poetry a fejekben, mint irodalmi műfaj. A Margó Irodalmi Fesztiválon például szerepelnek slammal kapcsolatos programok, viszont sem a Jelenkorban, sem az Élet és Irodalomban nem szokott megjelenni slam poetry.

- Mit gondolsz, idő kérdése csupán, hogy a slam poetry is a kánon része legyen, vagy hosszútávon kívülálló műfaj marad?

- Ha meg kellene most ezt fogalmazni, talán azt mondanám, hogy a slam poetry egy alulról jövő, magasirodalmi műfaj, és szerintem alapvetően le akar csatlakozni a magasirodalomnak erről a „sálban és kardigánban összetett újjbegyekkel üldögélő emberek beszélgetnek nagyon elvont dolgokról” pózáról. Valószínűleg éppen ez az, ami megteremtette a slam poetryt, annak az igénye, hogy legyen valami, ami bár közérthetőbb, mégis minőségi. És nem is biztos, hogy baj az, hogy bizonyos tekintetben kívülálló marad. Szerintem még ami igazán izgalmas benne, hogy azok, akik eddig nem olvastak verseket, mert mondjuk cikinek gondolták, azok a slam poetryn keresztül könnyebben csatlakoznak az irodalomhoz is.

- Ha megnézünk egy átlagos slam poetry rendezvényt, zömében fiatalok a résztvevők, mind a slammerek, mind a hallgatóság oldalán. Mit gondolsz, miért lehet ez így?

- Ennek az lehet a hátterében, hogy az új dolgokat általában a fiatalok indítják be, és osztják meg egymás között, tőlük veszi át az az idősebb korosztály.

- Az Országos Slam Poetry Bajnokságon, amin első helyezést értél el, az egyik szöveged az átlagemberségről, a másik a kozmikofóbiáról szólt. Hogyan esett a választásod ezekre a témákra?

- Az átlagosság témája éppen sokat foglalkoztatott, amikor azt a slamet írtam. Az Instagram és a Facebook miatt sok ember úgy gondolja, hogy valamiben különlegesnek kéne lennie, csak az a helyzet, hogy a legtöbb ember nem különleges semmiben. Ma azt, hogy az ember átlagos, nagyon nehéz átélni és feldolgozni. Valószínűleg sokkal boldogabb lenne a társadalmunk, ha ez a „légy különleges” és „légy önmagad” szlogen nem lenne ennyire rákényszerítve az emberekre, hanem egyszerűen felismernék, hogy csomóan átlagosak vagyunk, és ezzel semmi baj sincsen. A kozmikofóbia témája pedig úgy született, hogy nekem mindig is volt azzal bajom, mikor mondták, hogy „nézd a csillagokat, olyan szépek”. Hát, nekem ez nem megy, mert mindig elkezdek szorongani valamin, például, hogy mi van, ha a Föld kitér egy kicsit a pályájáról, meg egyébként is, azok bolygók, meg gázgömbök, amiket látunk, lehet, hogy százezer éve éltek, már nincsenek, és akkor mi lesz velünk... Ez engem nagyon nyomaszt. Nem is tudtam egyébként, hogy tényleg van ilyen fóbia, egyszer rákerestem, és a Wikipédián megtaláltam a leírást róla.

- Hogy írsz slamet?

- Ezt leginkább a versírással való ellentéttel tudnám illusztrálni: míg egy versnél az van, hogy gyülemlik-gyülemlik a téma, és aztán egyszer csak leülök és megírom, addig a slam teljesen más, ott az, hogy az embernek eleve legyen egy koncepciója, az napok, hetek, vagy hónapok kérdése. Általában sokáig érlelődnek bennem az ötletek, aztán egyszer csak megfogom az egyiket, amelyik éppen a legjobban tetszik, és elkezdem feltöltögetni. És ilyenkor írok, amikor csak lehet, a buszon, munka, gyereknevelés, evés, filmnézés közben, bármikor. Aztán következik a szerkesztés pár leülésben, amikor levágom a vadhajtásokat, finomítom a szöveget.

- A slamek egy jelentős részére jellemző az, hogy a slammer önmagáról beszél. Mennyire tudatosan kialakított kép az, amit a slammer közvetít magáról? Mennyire önazonos ez?

- Úgy tűnik, hogy a slamtémáknak van egy evolúciója egy slammer életén belül. Az ember általánosabb dolgokkal kezd: szerelem, kapcsolatok, azután beszél a körülötte lévőkről, majd egyszer csak megérkezik önmagához. Most úgy érzem, hogy több a hús, a közvetlen valóság egy slamben, amiben a slammer magáról beszél, mint mikor egy versben teszi ezt a lírai én. Általában nem jellemző a szerepslam, ha a saját témáimat tekintem, leggyakrabban személyes dolgokról, a gyerekeimről, családomról beszélek. Az jó a slamben, hogy csomó olyan dolgot kiadhatsz, amiket szinte magadnak sem mersz bevallani. Amikor kimondod őket, egy kicsit olyan, mintha feloldozódnál.

Az SZTE Alma Mater október 20-ai „A vers mindenkié?” című online előadás és beszélgetés vendégei lesznek Dr. Beck Zoltán, Sárközi Richárd és Prof. Dr. Szilágyi Zsófia. A Facebookon élőben közvetített rendezvény témája, hogy milyen szerepe lehet a dalszövegnek, alternatív zenének és a slam poetrynek az irodalomban és a költészetben, hogyan viszonyulnak egymáshoz ezek a műfajok, és hogy milyen szerepet töltenek be a kultúrában. A Beck Zoltánnal készített interjút ide kattintva (/sztemagazin/2020/nincs-muveszet-ha-ember?folderID=50574&objectParentFolderId=50251) olvasható.

Ha az interjú felkeltette az érdeklődését, és szívesen hallana még a felvetett témákról, csatlakozzon az Alumni Uni – Tudásműhely előadás és beszélgetés élő közvetítéséhez október 20-án 17 órakor az SZTE Alma Mater Facebook oldalán. (<https://www.facebook.com/SzteAlmaMater/>)
Részletekért kattintson ide! (<https://www.facebook.com/events/648431742714102>)

SZTEinfo: Kósa Boglárka
Fotó: Lencse Brigitta

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Letöltés
